

V planinah

ZGODBA — Spisa Stanko Canjkar

"Potem morate še sonce ustaviti."

"Dovolj bo zavesa, ki jo tke gozd."

Od ceste se cepijo kolovozi in poti. Nič posebnega ne obetajo in vendar je drobec skušnjave na vsakem križpotju.

"Toda bi lahko šla, da bi vi svoj vlak bolj gotovo zamudili," pravi sodnik ob nekem stranskem kolovozu.

"Pojdiva," pravi gospodična razigrano.

Pot sama niti ni posebno slaba. Vodi pa mimo samih smrek in grmovja nekam v notranjost gozda.

"Daleč ne bova šla," meni sodnik. "Lahko bi zablodila bog ve kam."

"Glejte, tam je nekaj dreves z lepo senco. In še nekaj razgleda bo. Tam se ustaviš in počakava, da gre vlak mimo."

"Lepo. Tukaj bi naju do sodnega dneva nihče ne mogel motiti s svojo navzočnostjo."

"Ali niste zadnjič tu nekje govorili o svojem drvarju in o tisti krvavoređi roži?"

"Ne bo daleč od tja. Vendar vas ni treba biti strah. Drvar je medtem umrl."

"Ali je bil kdo ob njegovi smrtni postelji?"

"Da. Dekle, ki ga je najmanj pričakoval, je našlo pot do njegovega doma."

"Umrj je, ste rekli?"

"Umrj je. Tiho in z nasmehom, ki ga prinaša pravo spoznanje. To je bila zelo vesela smrt. Sedaj bo živl."

Velike, košate smreke varujejo majhen kos zemlje pred preveliko vročino. Sto let so čakale na svoja mlada gosta. Pripravile so streho, pa tudi okno v svet.

Gospodična Helena je razgrnila plašč po tleh in sedla nanj. Gospod sodnik stoji ob mogočini smreki in gleda v dolino.

"Kaj vidite, gospod sodnik?"

"Gozdove, travnike, njive, hiše in nebo nad vsem. Tam nekje mora biti mesto in z njim drobec velikega sveta."

"Ta veliki svet me zdajle nič ne vabi. Zdi se mi, da bi lahko večno živela brez njega."

"Kaj pa bi si želeli, če bi se vam mogle želje uresničiti?"

"Oh, nekaj zelo velikega in težkega."

"Res?"

"Hotela bi še enkrat v šolo, kakršne morda na vsem svetu nikjer ni. Nekoliko biti podobna na temu, kar sem doživela v teh zadnjih dneh. Z nekim dobrim, dragim in pametnim človekom bi rada hodila po dolgih poteh. Vse bi še enkrat razmislila. Dom bi si poiskala. Iz mrzle, tuje hiše, kjer sem se rodila, bi poskušala narediti majhen čudež. Naučila bi se ljubezni do matere in očeta. Brate in sestre bi prvič prav sestrosko pozdravila. Pri vsem tem bi morda mislila že na svoj bodoči dom. Da bi potem ne bila tako strašno uboga in otročja. Ali niso to velike želje?"

"So. Vendar..."

"No, kaj hočete reči?"

"Kdor vse to tako dobro ve, je v taki šoli že bil."

"Ali potem ničesar več ne potrebujete?"

"O, vedno kaj potrebujemo. Nešto stvari in judi. Toda to ni važno. Misel na tisto šolo, ki si jo želite, vam bo že sama šola."

"Morda pa le niste čisto do konca razumeli. Pozabili ste, da sem govorila o človeku, ki bi naj bil učitelj. Brez njega bi me šola najbrž niti ne zanimala več."

"Da se ne boste varali v njem. Kdo vam je porok, da res kaj ve o pravi modrosti?"

"Oh, marsikaj. Oči, obraz, besede, obzirnost, plemenitost, dobronata. V tem se ni mogoče motiti."

"Ali ne sodite prenašlo?"

"Ne, gospod sodnik. Danes nisem več majhna in neumna deklica, ki bi se lahkoverno zaljubila v svoje lastne sanje. V marsičem bi se še mogla varati, v tem edinem ne več. In če bi v tej življenjski šoli res ne bilo tako, kakor sem rekla, bi vedela, da sem vsega sama kriva."

"Zelo zanimiva in pogumna vera je to."

"Pustite mi jo. Saj ste vi edini, ki jo more razumeti in potrditi."

Danes je vsak odgovor priznanje vdanosti in ljubezni. V vsaki besedi se igra usoda, ki hoče dva mlada človeka za vedno zblížiti."

Sonce pa hiti in hiti po svoji stari poti. Tudi čudež take nenavadne ljubezni ga ne more zmotiti. Drevesa so neme priče modrega razgovora, ki mu življenje ni le lahko in samo po umevno vprašanje.

"Sedaj bo pa res treba iti," pravi naposled dekle.

"Svobodni ste, gospodična Helena. Bolj svobodni, kakor ste prišli, sedaj odhajate."

"Največja svoboda je najhujša vezanost. Ali niste prav vi tega povedali?"

"Sem. Vendar to svobode ne spremeni v kaj drugega."

"Tem lepše. Koga naj vam pozdravim med potjo?"

"Tisto kmetico, ki sva jo videla na polju, ko sva pred dnevi šla s postaje na vrh."

"In koga še. Tisto neznanico, ki jo iščete, ko vstopate v vlak?"

"Je ni več. Zastonj jo boste iskali. Nekje v velikem svetu se je izgubila in se nikoli ne vrne."

"Kaj pa mesto, ki je kakor paradiž?"

"Tam pa le izročite lep pozdrav. Prav prijateljski in topel naj bo. Tako pozdravlja brat svojo sestro. To lahko vedno ostane, ker je samo lep spomin."

"Drugih naročil nimate? Komu naj stisnem roko v vašem imenu?"

"Katermu koli dobremu človeku. Če je ubog, še dvakrat bolj iskreno in vneto. Če trpi, mu pogledite v obraz, da se mu razvedri. Če mu delajo krivico, ga prosite za oprostenje."

"Kako to mislite?"

"Danes moramo take uboge in dobre ljudi zaradi vsake ure veselja prositi za oprostenje. Vse naše zabave so krivica, ki smo jo prav njim naredili."

"Tega ne bom znala povedati."

"Saj ni treba. Zadostuje, da veste. Svojim študentom pa le poskušajte to modrost razložiti."

"Ali naj sedaj grem?"

"Zakaj vprašujete?"

"Ker bi rada, da bi rekli 'ne'. Pa ne smete tako reči, ker res moram iti. Nič ne zamerite! Dajte mi roko in mi glejte v oči! Če boste pozabili name, bom žalostna do smrti. Toda vi ne boste pozabili. Pesem ni govorila resnice."

— Konec —

You Must Have Vitamins A and D

You must have Vitamin A as an aid in protection against infections which are more likely to occur in the nose, throat, eyes, ears and sinuses, when there is a deficiency of this vitamin.

You need Vitamin D to help the body make proper use of the calcium and phosphorus in your diet.

If you are not getting enough of these two important vitamins, take a ONE-A-DAY brand Vitamin A and D Tablet every day and insure your normal requirements.

ONE A DAY

1946 OCT. 1946

Mo Tu We Th Fr Sa

6 7 8 9 10 11 12

13 14 15 16 17 18 19

20 21 22 23 24 25 26

27 28 29 30 31

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

OKTOBER

9.—Mladinska Marijina družba, zabava z kartami v šoli sv. Vida.

12.—Plesna veselica podružnice št. 14 SZZ v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

12.—Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ praznujejo 25 letnico obstanka s plesno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave.

18.—Predvolivni ples Demokratskega kluba 23. varde v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

19.—Honor Guards SDZ ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

27.—Dr. sv. Imena v fari sv. Vida jesenska zabava v šoli sv. Vida.

26.—Plesna veselica podružnice št. 8 SMZ v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

NOVEMBER

2.—Društvo Danica št. 11 SDZ ples v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

3.—Združena društva fare sv. Vida imajo zabavo v cerkveni dvorani, ob tretji uri popoldne.

9.—Društvo Slovenec št. 1 SDZ ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

10.—Pevski zbor Planina iz Maple Heights priredi svoj je-

senski koncert v dvorani na Stanley Ave.

10.—Slovenski pevski zbor Euclid priredi pevski koncert v SDD na Recher Ave. Začetek ob 4 popoldne; zvečer bo ples, za katerega bo igral Vadalov orkester.

15.—AMVETS Post 25, veterani II. svetovne vojne ples v SND na St. Clair Ave.

16.—Društvo Sv. Ane št. 4 SDZ plesna veselica v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

16.—Kuhinjski odske Slovenskega narodnega doma, 5050 Stanley Ave., Maple Heights priredi puranovo večerjo ob 8 zvečer; po večerji ples.

16.—Young Ladies Sodality fare Marije Vnebovzete ples v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

23.—Društvo Sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ plesna veselica v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

24.—Oltarno društvo fare sv. Nikolaja praznuje 20 letnico z banketom v dvorani sv. Nikolaja na Supreior Ave. in 36. česta. Zvečer ples.

30.—Društvo Jutrzanja zvezda št. 137 ABZ obhaja 25 letnico s plesom v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

30.—Plesna veselica društva Kras št. 8 SDZ v počast vrvišim se članom-vojakom. Veselica se vrši v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Kako je bilo pod Nemci in parizani no Go-renjskem

(Piše Jeseničan Albin Gaser)

Prebivalci Dražgoš, vasi v Selški dolini niso bili tako srečni. Ker leže Dražgoše zadaj za Jelovce — precej od rok — se je naselil tamkaj partizanski oddelek. Uganjal je razne nemnosti, pošiljal pozive na boj, Nemcem itd. Vse prošnje prebivalstva naj se umaknejo, so bile zaman, češ le pridejo naj Nemci, mi jim bomo že pokazali. In res — Nemci so prišli in razdejali s topovskimi granatami in bombami — v dneh 7. in 8. jan. 1942 celo vas tako temeljito, da ni ostal kamen na kamnu. Celotno cerkev, poznano posebno po svojih znamenitih oltarjih so naknadno 12. jan. razstrelili, ker se je ugotovilo, da so partizani stdeljali iz zvonika na Nemce. Okupator se je grozno maščeval nad ubogim prebivalstvom. Pomoril je vsega skupaj 67 fantov in mož. Od teh jih je 17 zaprl na farovski skedenj, skedenj nato zažgal; tako so ubožci živi zgoreli. Nekaj ljudi — žensk in otrok je ušlo v gozdove, kamor so jo popihali tudi partizani, ko se je šlo za res, in pustili Dražgošane na cedilu. Ubežle žene so se z otroci vred prebijale po visokem snegu in v silnem mrazu zime 1941-42 čez jelovške gozdove proti Radovljici. Ostale ženske in otroke so pa Nemci odpeljali v St. Vid, kjer so bili dva meseca. Nemci so odpeljali tudi vso živino, pobrali vse živež itd. Nekaj živine, v kolikor je bila na reji v posebnih vaseh so kasneje dobili nazaj.

Tako se je končala vojna, ki so jo napovedali Bohinjci, Dovžani in Dražgoše — na svojo roko — Nemci. Angličji si takrat niso upali napasti Nemčije, Rusija je komaj dihala pod pritiskom Prusov, — slovenski komunisti so pa namenoma žrtvovali na stotine življenj za svojo propagando.

Za svojo propagando so storili in žrtvovali vse — samo se-

be ne. 1. dec. 1941 so zapovedali, da po določeni uri ne sme nihče na cesto, kdor bo šel bo proglašen za izdajalec. Isti dan so postrelili po posameznih krajih več slovenskih ljudi — takimenovanih izdajalcev. Tako v občini Ovišje. Tudi v občini Stražišče pri Kranju so ubili štiri stare napredne Jugoslovane — nacionaliste. In dosegli so, da so imeli Nemci zopet priliko in vzrok poklati nekaj žrtev iz zaporov in Begunjah. Če jim je kdo očital tako dejanje, so vsakega zavrnili: "Žrtve morajo biti." In žrtve so res padle — nepotrebne — nedolžne žrtve brez koristi za narod — za večjo čast in slavo Moskve. Da je tmeu res tako, je dokazal Giorgioni A., član kom. obč. uprave iz Koroške Bele, katerega so Nemci slučajno ujeli, ko se je vračal iz ljubljanske pokrajine in hotel obiskati mater. Njegove zadnje besede pred umrtitvijo so bile "Živela Moskva," torej ne živela Jugoslavija, ali Slovenija, temveč živela Moskva.

Izredno ostru zima 1941-42 je prisilila partizane, da so iskali zatočišča v hlevih in skednjih samotnih hiš kmetov, po raznih senikih, po gorskih in planinskih kočah. Tedaj partizani še niso imeli organiziranih svojih bolnic, zato so eventuelne ranjence, po veliki večini pa ozebljene skrivali in zdravili na posameznih kmetijah. Kmetje so bolnike morali radi ali neradi sprejemati, ker gorje kmetu, ki bi bil to odklonil, čeprav je na drugi strani tvegal, če ga Nemci izsledijo najmanj koncentracijsko taborišče, če ga niso takoj ustrelili, kasneje pa tudi izselitev družine.

Tudi preskrba z živežem je postajala od dne do dne težavnejša. Donašalci so imeli na razpolago le nekaj potov in gazi, prav tako se tudi partizani niso mogli več tako svobodno kretati, ker jih je izdajala sled. Vsled tega so se jeli posluževati novih metod pri dobavi živeža, t. j. ropa. — Partizanski ujetniki, še v veliki večji meri pa ubežniki, so nemškimi gestapovcem — nekateri prostovolj-

no — nekateri — prisiljeni izdajali vse podrobnosti. Razkri-li so, na katerih krajih, pri katerih kmetih, v čigavih senikih so nočevali, kje imajo svoje bolnike v oskrbi, kje so dobili hrano zlepa, kje so ropali in plenili.

In pričela se je goinja. Partizani sami so se sicer v 99 od 100 slučajev lahko nemoteno umaknili, ker so bili po svojih zaupnikih, katere so vedno imeli med gestapovci, pravočasno opozorjeni o vseh podvigih naperjenih proti njim. Ker so pa ti nemški krvoloki — na vsak način hoteli pokazati uspehe — so goreli seniki — s senom vred, skedenji in kmetije — praznili so se hlevi, ljudje pa romali v zapor — v smrt, v koncentracijska taborišča. In bili so zadovoljni oboji — gestapovci, ker so se zopet lahko naržili in napojili, naropali vsakoravno blago, uničili zopet nekaj desetih slovenskih življenj-komunisti pa, ker se njim ni zgodilo ničesar, ker so napeljali vodo na svoj mlin — izdajalci so namreč krivi — vsega tega gorja — in kar je največ vredno — iznebili, so se na lep način nekaj ljudi, ki so jim bili na poti — bodisi vsled odločnega protikomunističnega stališča, bodisi radi njihovega katoliškega slovenskega zadržanja. Te vrste ljudi so namreč najraje izdajali gestapovskim krvnikom. Svojem teh svojih žrtev so pa znali prikazati vse to v njihovi luči in tako napraviti iz, dosedanjih svojih — vsaj idejnih nasprotnikov — svoje najbolj zagrizene priganjace. Če je kdo samo hotel pojasniti prizadetim dejanski stan — je bil označen za izdajalca in s tem obsojen na smrt. In na ta način in vsled tega — radi ljubezni do svoje-ga naroda so padali pod streli in noži kom. ubijalcev najboljši slovenski ljudje — obojega spola. To ubijanje se je vršilo vedno po dobro v naprej pripravljenem načrtu. O tem pozneje.

Po večini so že Nemci poskrbeli za to, da so odstranili s svojega zasedbenega področja vso narodno — zavedno inteligenco. Ostalo je pa kljub temu v vsakem kraju še nekaj ljudi, ki so uživali splošen ugled in imeli veljavo, ali pa vsaj pri svojih strankah ali skupinah. Te ljudi je bilo treba odstraniti in sicer na lep način. To se je komunistom tudi v veliki meri posrečilo in na ta način so zopet ubili dve muhi na en udarec, iznebili so se ljudi, ki bi mogli škodovati pri njihovem strem-ljenju popolni nadvladi kom. partije takimenovanem osvoboditnem gibanju, drugič so pa njihove svojce pridobili za svoje ideje.

Na Jesenicah so izpeljali ta svoj načrt na sledeči način. Nekaj vodilnih ljudi iz dr. Stanovnikove grupe tako imenovani (krščanski socialisti) in narodne napredne delavske skupine so pridobili za svoje, v nacionalni plašč odeto prizadevanje. Le ljudi, ki so vso stvar gledali s pravihga naravnega stališča niso mogli pridobiti za to, da bi pomagali komunistom splezati na vrh na račun naroda, njegovega življenja in premoženja.

(Dalje prihodnjič)

Ne odlašajte!

Nabavite si **BESEDNJAK DR. KERN** dokler je še zaloga.

Naročite ga lahko v naši upravi. Pošljemo tudi po pošti, če pošljete \$5.00. Naslov:

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland 3, O.

DELO DOBIJO

Za hišna dela

Delo dobi ženska za hišna dela, za vsak dan, ali samo nekaj dni v tednu. Dober dom, lahko delo in dobra plača. Naslov izveste v uradu tega lista. (197)

MALI OGLASI

Stanovanje išče

Veteran, mati in sestra, nujno potrebuje 4 ali 5 sob. Kdor ve za kako primerno stanovanje je prošen, da pokliče po 6 zvečer PO 1993. (100)

Furnezi

Novi furnesi za premog, plin, olje, goriko vodo ali paro. Resetting \$15 — čiščenje \$5 premenjamo stare na plin ali olje. **Thermostat**

Chester Heating Co.
1193 Addison Rd. — EN 0487
Govorimo slovensko (x)

Trgovina naprodaj

Naprodaj je grocerija in mesnica z 6 modernimi sobami zadej, v katere se lahko takoj vselite; zgorej je dvojne stanovanj, vsako po 4 sobe, garaža za 4 avte; stoker grelna naprava za vse poslopje. Jako čisti prostori in lepa zaloga; naha-ja se v slovenski naselbini. Kogar zanima naj pusti naslov v uradu tega lista. (196)

Sobo išče

Prilutna ženska želi dobiti opremljeno sobo. Kdor ima kaj primernega, naj pokliče IV 0836. (196)

Moški in ženske

ki morajo nositi opore (trusses) bodo dobro postreženi pri nas, kjer imamo moškega in ženske, da umerita opore. Lekarna je odprta ob nedeljah.

Mandel Drug

Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.

SLOVENSKI LEKARNAR

15702 Waterloo Rd.

Cleveland 10, Ohio

Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30 popoldne do 10. zvečer.

Zaprta ves dan ob sredah

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA

Prescriptions — Vitamins

First Aid Supplies

Vogal St. Clair Ave. in E. 68th

Za cementna dela

kot pločnike in driveways

pošljete

John Zupancic

18220 Marcela Rd.

Tel. KE 4938

(Mo-x)

AUGUST KOLLANDER

v Slov. Narodnem Domu,

6419 ST. CLAIR AVENUE,

POŠILJA DENAR v Jugoslavijo, Trst, Gorico, Avstrijo, Italijo in druge kraje, vsaka pošiljatev je jamčena;

PRODAJA ZABOJE za pošiljanje hrane in obleke v staro domovino in sprejema take zaboje za odpošiljanje v stari kraj.

Pri Kollanderju boste vedno dobro postreženi.

BELO DOBIJO

VEČ POMOČNIC ZA CAFETERIJO SE SPREJME

Delo je v čisti, zdravi okoliščini

Morajo razumeti in govoriti angleško

Samo snažne, čiste in lične mlade ženske od 20 do 35 let starosti naj se priglajo

\$29 za 40 ur dela na teden

Hrana in uniforme zastonj.

Zglasite se v

The Ohio Bell Telephone Company

soba 901

700 Prospect Ave.

Za prekladanje tovara

Nickel Plate tovarno skladišče

E. 9. St. in Broadway

Plača 93% na uro

Čas in pol za nad 8 ur.

Zglasite se pri

Mr. George J. Wulff

Nickel Plate R. R. Co.

E. 9th & Broadway

(196)

V službi kalifa

ZGODOVINSKI ROMAN

Arabec mu odvrne:

—Imel boš še časa dovolj, da si ogledaš do siteda celo Kordovo. Naposled najdeš v moji hiši tudi kaj takega kar te bo morda zanimalo. Samo pojdi z mano!

Strezninja se je dal pogovoriti. In zakaj ne. Videl bo vsaj dom preprostega Arabca ter proučil način njegovega življenja. In to mu je bilo ljubo, da vidi v tujini čimveč, da potem lahko pripoveduje v domovini o vsem tem, in ako je kaj dobrega, da tudi presadi v zemljo svojih očetov.

Šla sta mimo palač in nizkih hiš, skozi vrtove polne pomaranč, cipres, oljk in lovoric in palm. Arabec je molčal, in Strezninja se je bavil s svojimi mislimi.

Naposled sta prišla do plota neke zgradbe, ki je bila sredi vrta. Ta zgradba se ni z ničim odlikovala od drugih, pač pa je gledala nekako mrko in neprijazno iz grmovja divjih rož.

Arabec obstoji pred vrati hiše in odpre vrata z nekakim čudnim ključem. Nato reče: —Evo, to je moja hiša. Srečen prestopi prag in bodi ti v mojem domu sreča in ljubezen.

Strezninja je prestopil prag in se ne malo začudil, ko je zapazil, kako velika razlika je med zunanostjo in notranostjo te hiše.

Že na hodniku je zapazil pravo razkošje, kakaj stene so bile ozaljšane s samimi preprogami. Ko sta prišla v sobo, je imel Strezninja kaj gledati, toliko lipša je bilo ob stenah.

—Krasno je pri tebi — reče Strezninja. — Tega nisem pričakoval.

—Mar ne? — odvrne Arabec. — Pri meni ni slabo. Dobiš tudi jedi in pijače, kar ti poželj srece.

Nato mu ponudi stol in za trenutek se vrne noseč vino na srebrnem pladnju.

—Pij — mu natoči Arabec — vino je čisto, kakor kristal. Pomogi svoje ustne z zlato roso čarobne pijače in naj ti po žilah vzdrhti sreča novega življenja. Vedi, da ne raste trtin sad samo v tvoji domovini, nego tudi naša zemlja rodi zlato-bajne pijače.

—Ti mi tukaj opevaš vino, kakor čarobno pijačo, a vendar ti tvoj koran prepoveduje piti vino.

Arabec mahne z roko.

—Grešen človek sem in Alah mi naj oprostí grehe. Ali misliš sem, da že veš, da nam je dovoljeno piti vino, ker smo neprestano v vojni in so naši bogoslovci izrekli, da je v takih slučajih dovoljeno piti vino, ker hrabri srce.

—A tako — reče Strezninja, ali sedaj ne besni boj in se sedaj ne vojskujete torej sedaj ta izjema ne velja.

—O, prijatelj, ne bodi strožji od naših pesnikov. Ali nisi slišal, kaj poje pesnik? Vino je mojster za lju idin duhove. Bojazljive hrabri, slabe krepki, bolne ozdravlja, upala lica debeli, odkriva tajnosti in dela iz noči dan. Govori, ali poznaš kaj boljšega od vina? ...

—V resnici mora biti vesel človek ta tvoj pesnik, ako tako poje. Sicer pa ima prav. Vino razvedruje srce, samo primereno se mora uživati.

—Ne tratimo časa, ampak pijmo!

Ko sta izpila prve čaše, reče Arabec:

—Ni mi znano, kako si uporabil te dni v Kordovi, odkar sva se videla prvič. Ali eno vem, da je tvoj zaščitnik, mo-

gočni zapovednik telesne straze še postal večji in močnejši gospod. Tvoj Wadha el Ameri je sedaj hadžib. Resnično, usoda mu je prijazna in rodil se je pod srečno zvezdo.

—Tega niti sam ne taji.

—Vidiš li, da sem imel prav, ko sem rekel, da mi pomoreš, ako me njemu priporočiš. Ali ti si samo obljubil, nisi pa storil. Velika gospoda pač urno pozabijo na svoje obljube.

—Če bi tudi hotel — odvrne Strezninja — nisem našel prilike, kakaj Wadha je bil te dni preveč zaposlen z državnimi posli.

—Verjamem ti, zato ti pa tudi ne zamerim. Sicer pa lahko to itak popraviš. Imel boš dovolj prilike, da boš z mogočnim Wadhom skupaj in tedaj izpolniš svojo obljubo.

—In kaj bi ti prav za prav rad — vpraša Strezninja.

—Prej, nego ti povem, okusiva še to bajno pijačo.

—V resnici je izborna — reče Strezninja, ki je z nekako naslodo pil žarko andaluzijsko vino, močno kakor strup, a žarko kakor solnce, pod katerim je dozorevalo grozdje.

In žar tega vina se je že pretakal po žilah mladega hrvatskega junaka, dasi je izpil komaj še le dve čaši.

—Ugaja ti? — se nasmehne Arabec in zaploska, kakor iz navade.

Naenkrat se začujejo tihi zvoki lutnje, in sveže, mlado žensko grlo zapoje pesmico, arabsko in zaljubljeno

Sprva tiho, donela je pesem vedno glasneje. Kakor da je nekak čaroben napoj opojil Strezninjo. Ni veroval svojim ušesom. Ta pesem je bila tako krasna, tako mamljiva, kakršne še ni slišal. Zazdelo se mu je, da je zašel v tajinstveni gaj vil in da mu ena izmed njih poje čarobno pesem vilinega sve-la.

Sedel je nepremično, kakor da je hipnotiziran. Njegove oči so strmele v daljavo, a njegovo lice je izdajalo razburjenost. Gostitelj je pokazal sobe in opazoval svojega gosta z vidnim zadovoljstvom. Pesem je govorila o ljubezni, hvalila njeno krasoto, govorila o plamtečem morju sreče, v katerem se kopljejo duše dragih, šepetala o vonju cvetic, v katere se pret-

varjajo njihovi vzdihljaji, o bisserjih solza radosti, ki jim rose lica, ko se po razstanku zopet snidejo, govorila o silni, veliki in nežni gromadi čustev, ki se porajajo iz semena ljubezni ter rastejo in se dvigajo vse više do nebeškega svoda ...

Oj ljubav, ti močnejša si kot grenka smrt, po tebi ves je svet spremenjen v rajski vrt.

S temi besedami se je končala arabska pesem in ko je že davno prenehal zadnji zvok zadnjih akordov je Strezninja še vedno sedel, kakor zamaknjen v nekak čarobni sen.

Ko se je prebudil, so mu bile oči vlažne. Nepopisno sladko čustvo mu je obdajalo dušo — Oj ta glas, to grlo — vzklikne in prime za roko gostitelja.

—Ti pesem ugaja?

—Pesem in petje. Slavčka pesem ni nič, ta pesem je kakor pesem vile, o katerih pojo naše hrvatske pesmi.

—Ti si navdušen!

—Kako bi ne bil — odvrne mladeč. — Moral bi imeti srce iz kamena, mesto krvi bi mi morala teči po žilah sama voda, da bi me ne navdušila taka pesem.

—Da, izvrstna ženska pesniška duša je to, ki je pevala.

—Žensko srce je izumilo to pesem? Jaz bi dejal, da je to pesem, ki jo je pel vaš največji pesnik.

—One! Te pesmi ni slišal niko razun tebe

—Kako misliš to? Ali ni to pesem vašega najslavnejšega pesnika?

—Rekel sem ti že, da jo je pevala ženska.

—Dobro, naj bo, ako jo je pevala ženska. Ali to je gotovo najslavnejša žena vašega naroda in gotovo je pevala to pesem pred cesarji.

—Motiš se! Rekel sem ti resnico, da se je ta pesem prvičkrat pevala pred teboj, prvičkrat danes, prvokrat malo prej.

—Kako je to mogoče

—Ker je improvizirana. Mlada pevka, ki jo je pevala s spremstvom nutnje, jo je ističas tudi zlagala.

—Ne, tak čudež ni mogoč!

—In vendar je tako!

(Dalje prihodnjic)

VSE KARKOLI

se potrebuje od zobozdravnika bodisi izvlečenje zob, puljenje zob in enako, lahko dobite v va-
še polno zadovoljstvo pri dr. Zupniku, ne da bi izgubili pri-
tem dosti časa. Vse delo je na-
rejeno, kadar vam čas dopušča.
Uradni naslov:

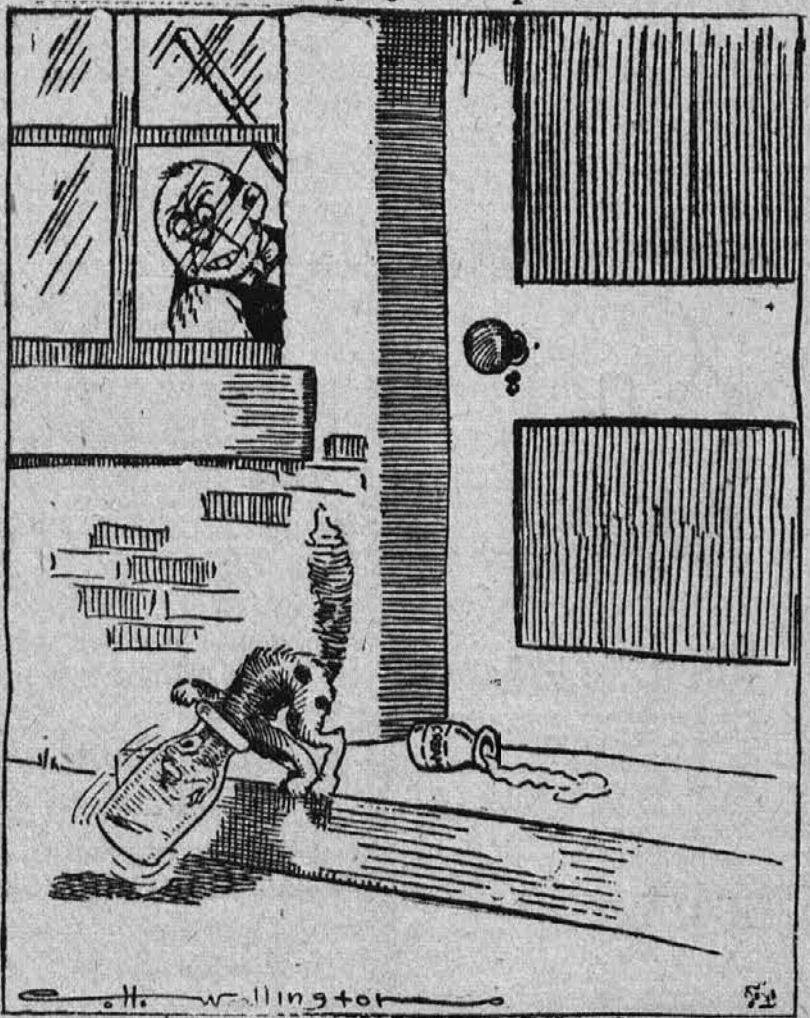
Nad 25 let v tem uradu

DR. J. V. ZUPNIK

6131 St. Clair Ave.

(Oct. 7, 11.)

—AND THE WORST IS YET TO COME —in najhujše šele pride

1886

1946

Naznanilo in zahvala

Globoko potrti in neizmerno žalostni naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem, da je neusmiljena smrt posegla v našo sredo in vzela življenje našemu ljubljenuemu, nikdar pozabljenemu soprogu in skrbnemu očetu

FRANK FRAITHOFFER

Zatisnil je svoje blage oči dne 24. avgusta v bolnišnici po kratki in mučni bolezni. Pogreb se je vršil dne 28. avgusta iz Joseph Zeletovih pogrebnih prostorov v cerkev sv. Marije Vnebovzete ter po opravljeni maši-zadušnici na Calvary pokopališče, kjer smo ga položili k večnemu počitku v naročje materi zemlji, z veliko bolečino v naših srcih.

V dolžnost si štejemo, da se iskreno zahvalimo vsem onim, ki so položili tako krasne vence cvetja h krsti dragega nam pokojnika. Ta dokaz vaše ljubezni napram njemu nam je bil v veliko tolažbo v dneh žalosti. Zahvalo naj sprejmejo sledeči:

Mr. in Mrs. Frank Kranjc st., Mr. in Mrs. Frank Slabe, Mr. in Mrs. Joe Makovec, Mr. in Mrs. John Rozanc, Mr. in Mrs. John Krall, Mr. in Mrs. John Sodja, Mr. in Mrs. Louis Sodja, Rev. Max Sodja, Mr. in Mrs. A. Gundersen, Mr. Joe Sodja, Mr. in Mrs. R. Braitsch, Mr. in Mrs. Ray Clayton, Mrs. Louise Skerl, Mr. in Mrs. Paul Hult, Mr. in Mrs. Matt Meglich, Mr. in Mrs. Joe Ivancic, Mr. in Mrs. Anton Strasiser, iz Pa., Mr. in Mrs. Tony Pikovnik, Mr. in Mrs. Tony Krainc, Društvo "France Prešeren" št. 17 S. D. Z. iz Detroita, Mr. in Mrs. Harry Wilson, Mr. in Mrs. Lou Rollings, Mr. in Mrs. Steve Toth, Mr. in Mrs. Crampton, Mr. in Mrs. Szewkolowich, Mr. in Mrs. Mannaioni, Mr. in Mrs. De Filippi, Mr. in Mrs. Moore, Mr. in Mrs. Norffart, Mr. in Mrs. Prybycin, Mr. in Mrs. Ahrens, Mr. in Mrs. Duane, Mrs. Marshall in hči, Fisher Body Plant 21 U. A. W. Local No. 157, Detroit, Process Development Dept., Detroit.

Dalje izrekamo globoko zahvalo vsem onim, ki so darovali za sv. maše, ki so se in se bodo brale za pokojnika, in sicer sledečim:

Mr. in Mrs. Frank Kranjc Sr., Mr. in Mrs. Frank Krainz Jr., Mr. in Mrs. John Rozanc, Mr. in Mrs. John Krall, Mr. John Pernus, Mr. Louis Obreza, Mrs. Rose Chippie iz Pa., Mrs. Mary Kranjc, M/Sgt. in Mrs. Cicciollo, Mr. in Mrs. Andy Fajdiga, Mrs. Opeka in hčere, Mrs. Johanna Hlad in družini, Mr. in Mrs. F. Debevec, Lorain, Mr. in Mrs. Anton Tavzel, Mrs. Mary Bayuk, Miss Uršula Ivancic, Mr. in Mrs. F. Slabe Jr., Mr. in Mrs. W. Slabe, Mr. in Mrs. James Slabe, Mr. James Debevec, Mr. in Mrs. Jack Zagar, Mr. in Mrs. Louis Oswald, Mr. in Mrs. A. Eisenhardt, Lorain, Mr. Frank Skerl, Sr., Mr. in Mrs. Frank Skerl, Jr., Mr. in Mrs. A. Ostrellich, Mr. in Mrs. Anton Opeka, Mr. in Mrs. Anton Obreza, Mr. in Mrs. John Zalar, Mr. in Mrs. Al Pike, Mr. in Mrs. Petrovčič, Mrs. Zora Petruška, Mr. in Mrs. J. Zimmerman, Mr. in Mrs. Chas. Strukel, Mr. in Mrs. John Azman, družini Korosec, E. 68th St., Helen Ogrin, Christine Schivitz, Mr. in Mrs. Joe Čekada, Mr. in Mrs. Tony Wise, Mr. in Mrs. Joe Wise, W. Va., Mr. in Mrs. Jack Poje, Mr. in Mrs. Anton Muha, Mrs. Mary Mihelčič, Mr. in Mrs. Medves, Mr. Frank Kovarič, Mrs. Mary Yontez, Detroit, Mich., darovala Mr. in Mrs. Louis Clemens za sv. maše in se tistih tudi udeležila.

Nadalje v denarju so darovali: Boys of Plant 21 — 3, Fisher Body, Detroit, Flex-O-Tube Co., Detroit.

Hvala vsem sorodnikom za tolažbo in vsestransko pomoč ob uri smrti.

Nadalje hvala vsem, ki so prišli kropit in se posloviti od pokojnika, ko je ležal na mrtvaškem odru, kakor tudi onim, ki so ga sprejmili na njegovi zadnji zemeljski poti na pokopališče.

Srčno zahvalo naj sprejmejo vsi oni, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugo pri pogrebu. Zahvala gre sledečim: Rev. Max Sodja, Mr. John Sodja, Mr. Paul Hult, Mr. Andrew Kranjc, Mr. A. J. Lephart, Mr. Frank Dolence, Mr. Chas. Strukel, Mr. Ralph Wilson in Mr. Joseph Zele.

Toplo zahvalo naj sprejme Rev. Max Sodja za opravljene cerkvene obrede in spremstvo do groba. Posebna hvala pogrebnemu zavodu Joseph Zele in sinovi za najboljšo poslugo in fino vođen pogreb. Vsem jih priporočamo v enakem slučaju.

Hvala gre tudi pogrebnemu zavodu Wm. Cavanagh v Detroitu za lepo opravilo, ko je ležal pokojnik v njegovih prostorih, in ki je oskrbel prevoz trupla v Cleveland.

Hvala članom društva "France Prešeren" št. 17 S. D. Z., ki so nosili krsto, kakor tudi za hitro izplačitev zavarovalnine.

Ako se je izpustilo ime katerega, ki je na ta ali oni način prispeval ali pomagal, naj nam oprostí in naj sprejme isto našo najlepšo zahvalo.

Ti, predragi nepozabni sprog in oče! S tem se je končalo Tvoje zemeljsko trpljenje, preselil si se tja v kraj večnega miru, mi Ti pa ob Tvojem svežem grobu želimo: Spavaj mirno v hladni zemlji in plačilo večno uživaj za vse, kar si nam dobrega storil.

Zalujoči ostali:

MARY FRAITHOFFER, soproga;

FRANK, sin; FRANK ROBERT, vnuk;

OLYMPIA, sinaha in MARY KRANJC, sestra

V starem kraju zapuša sestro Frances. Sestra Ivanka Sodja je umrla leta 1941. Tukaj zapuša več sorodnikov — sestrično Frances Krall in bratrance John Rozanc, v starem kraju pa več bratrancev in sestričen in sorodnikov.

Detroit, Mich., 2. oktobra, 1946.